

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg

21. juni 2023

Svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 281 (Alm. del) af 17. februar 2023 stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)

Spørgsmål

Vil ministeren kommentere artiklen "DJØF: Sanktioner mod embedsmænd bør revurderes efter tilsidesættelse af Minkkommissionens konklusioner", Information den 17. februar 2023, idet ministeren ikke bedes forholde sig til de konkrete sager, men til tjenestemandssagssystemet som helhed og om dette giver anledning til initiativer, f.eks. om muligheden for at genoptage sager generelt, hvis forudsætningerne i en sag ændrer sig?

Svar

Tjenestemandsløven regulerer behandlingen af disciplinærsager, der rejses af ansættelsesmyndigheden mod en tjenestemand. Herunder indeholder loven bestemmelser om tjenstligt forhør mod tjenestemanden.

Det fremgår hertil af loven, at en tjenestemand, der er tildelt en disciplinær straf uden forudgående tjenstligt forhør, kan begære en tjenstlig undersøgelse iværksat. Ansættelsesmyndigheden har dog kun pligt til at imødekomme begæringen, såfremt den er anbefalet af vedkommende centralorganisation.

Tjenestemandsløven indeholder herudover ikke bestemmelser om genoptagelse af disciplinærsager mod tjenestemænd.

Genoptagelse af sådanne sager er derfor på samme måde som genoptagelse af sager om ansættelsesretligt ansvar mod andre ansatte, herunder overenskomstansatte, omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om genoptagelse.

Justitsministeriet har oplyst følgende herom:

”Spørgsmålet om en myndigheds adgang til at genoptage sin egen afgørelse er behandlet i retspraksis, praksis fra Folketingets Ombudsmand og den forvaltningsretlige litteratur, herunder Søren Højgaard Mørup m.fl., Forvaltningsret – Almindelige emner, 7. udgave (2022), s. 321 ff., og Karsten Loiborg i Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 1065 ff.

Det fremgår af den nævnte forvaltningsretlige litteratur, at genoptagelse kan ske som følge af en anmodning fra bl.a. adressaten for myndighedens afgørelse (remonstration) eller på myndighedens eget initiativ.

På nogle områder er adgangen til genoptagelse lovreguleret. Der gælder derudover almindelige (uskrevne) forvaltningsretlige principper om genoptagelse af sager. Disse principper antages at gælde ved siden af eventuelle lovbestemte genoptagelsesordninger. Hvis en sag ikke kan genoptages efter en lovbestemt genoptagelsesordning, skal myndigheden således overveje, om sagen kan genoptages på ulovbestemt grundlag, jf. U2005.641H og FOB 2006.436.

Om det nærmere indhold af de almindelige uskrevne forvaltningsretlige principper om genoptagelse kan der henvises til Søren Højgaard Mørup m.fl., as.t., s. 322, hvoraf der fremgår bl.a. følgende:

»Efter omstændighederne kan forvaltningen være forpligtet til at genoptage en sag. I U 2020.3902 H er det fastslået, at en borger i forbindelse med ulovbestemt remonstration har et retskrav på genoptagelse og ny realitetsbehandling af en sag, hvor der i forbindelse med genoptagelsesansøgningen fremkommer nye faktiske eller retlige oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med myndighedernes oprindelige stillingtagen til sagen. [Fodnote udeladt] Men også selvom der ikke foreligger en begæring om at genoptage en sag, kan forvaltningen være forpligtet til at genoptage en sag, f.eks. hvis en myndighed erfarer, at det er sandsynligt, at en afgørelse, myndigheden har truffet, er ugyldig og skal annulleres. [Fodnote udeladt]«.»

Med venlig hilsen

Morten Bødskov
Fg. Finansminister